

Crawford (5.)

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

ANGINA PECTORIS;

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GEORGII BAIRD, SS. T.P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,

Et nobilissimæ FACULTATIS MEDICÆ decreto;

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

STEWART CRAWFORD,

HIBERNUS,

REG. MED. SOC. EDIN. SOC.

Cor motuum omnium animalium instrumentum primum, viteque nostræ quasi principium et fons, cum musculus sit, vel potius plurium musculorum congeries; iisdem, quibus alii corporis muscoli, patet incommodis.

Mead Monita et Præcepta.

Ad diem 24 Junii, hora locoque solitis.

EDINBURGI:

APUD MURRAY ET COCHRANE.

MDCCXCV.

DISSERTATIO MEDICA

IN RECURSUS

ANCIENNA PECTORIS

ANALYSIS

IN RECURSUS

D. GEORGE RAY

IN RECURSUS

IN RECURSUS

IN RECURSUS

IN RECURSUS

IN RECURSUS

IN RECURSUS

IN RECURSUS

IN RECURSUS

IN RECURSUS

IN RECURSUS

IN RECURSUS

IN RECURSUS

IN RECURSUS

IN RECURSUS

IN RECURSUS

IN RECURSUS

IN RECURSUS

PATRUO SUO
ADAIR CRAWFORD, M. D. F. R. S.
&c. &c.
VIRTUTIBUS LENIORIBUS,
PARITERQUE
IN PHILOSOPHIA ET ARTE MEDICA PERITIA,
INSIGNI,
HANC DISSERTATIONEM,
OB OPTIMA IN STUDIIS COLENDIS CONSILIA,
ET BENEFICIA PERMULTA IN SE COLLATA,
ANIMI GRATI MONUMENTUM,
SACRAM VULT,
STEWART CRAWFORD,

PATRUS SUO

ADAIR CRAWFORD, M.D. F.R.S.

Sec. Sec.

VIRITUTIBUS MEMORABILIBUS

PARITERQUE

IN PHILOSOPHIA ET ANTE MEDICAM REPERTA

INSICNI

HANC DISSERTATIONEM

IN OTTOMA IN STUDIO COLONIE CONSTITUIT

ET IN MEDICIS REPERTA IN SE COLLATA

AD HANC GRATI MONUMENTUM

SACKMAN VULT

STEWART CRAWFORD

DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS,

DE

ANGINA PECTORIS.

AUCTORE STEWART CRAWFORD.

INTER tot tamque diversos morbos qui corpus humanum infestant, affectiones morbidæ viscerum thoracicorum attentionem medici summam merentur ; horum enim ope, vita præcipue sustentatur. Cor et pulmones corpus animant ; illud, per systema sanguinem propellens, qui ob insignem ejus utilitatem et naturam peculiarem, a quibusdam vitalis appellatus est ; et hi munere fungentes non minoris momenti, nam calorem animale

A

gignunt,

gignunt, et alia officia ministrant, quæ quanquam non benè patent, tamen non est cur dubitemus quin sunt vitæ maximè necessaria. Hæc organa utilia morbi infestantes, sanitatem præcipue corrumpunt, et mors citiùs oçiùs evenit, nisi maturè summoveantur. Quorundam morborum, qui pulmones afficiunt, causæ et remedia adhuc latent, aliorum innotescunt, et sæpe medicorum peritiâ multi morte liberantur; at morborum cordis symptomata sæpe peritissimos fallunt, et non raro cordis affectiones morbidæ, quæ, pendente vitâ latuerant, post mortem compertæ sunt; sed e contrà, ubi ex natura symptomatum cor præcipuè affectum esse videbatur, ex sectione inventum est, cor sanum fuisse, et organum quoddam alium morbo laborasse. Attamen quamvis non dubitandum est cor morbi esse sedem, fateri tamen oportet, nos, ex artis medicinæ statu imperfecto, malum ex toto remove non posse; nam morbi violentia regimine et medicamentis mitigari tantum potest. Hoc non est levis momenti, nam ut vir, quo nemo in re medicâ præstantior est, monet,

monet, “ Exempla nimis frequenter occurrunt,
“ in quibus perfectæ curationi non est locus, five
“ sua natura morbus insanabilis existit, five tan-
“ tum imperfecta medicinæ conditio, idonea et
“ efficacia adversus eum remedia non suggerit. Et
“ profecto in omnibus morbis, quum jam ad ex-
“ tremum ventum est, et instantis mortis indicia
“ spem nullam curationis relinquunt, aliquid adhuc
“ solerti medico faciendum superest: erit enim
“ quoddam, in tali miserrimo et desperato statu, le-
“ nire mala quæ summovere nequeat, et *εὐθανασίαν*
“ saltem moribundo moliri, siquidem vitam ejus
“ neque conservari possit, neque amplius produ-
“ cere *.”

Anginam Pectoris, de qua tractare decrevimus,
ut alii morbi ab affectu cordis pendentes, rarissimè
perfectè sanatam iri, timendum est. Sed non
desperandum; nonnulli enim horum morborum,
qui olim naturâ suâ ferè insanabiles existimati fue-
runt, nunc sunt in nostra potestate; ita ut morbo-

A 2

rum,

* Greg. Conspec. tom. 2. p. 17.

rum, qui jam insanabiles habentur, numerum indies minutum fore, fas est sperare. Per longum tempus hypothefi extracta fuit ars medica, sed res nunc aliter se habet; experimentis enim multis nuper docti fuimus, et “ plurimis,” (ut a doctissimo DE HAEN observatum fuit), “ adminiculis
“ jam gaudemus, quæ difficilia, imo quæ impossibilia, ætas remotior crediderit.” Antequam exponere symptomata suscipiam, opus est præfari, nobis tantum in animo esse, pauca in spatium breve colligere, de hoc morbo antea in lucem edita, at non aliquid novi impertiri de ejus natura vel curatione, quod medici est benè exercitati, non tironis.

HISTORIA MORBI.

Primus hujus morbi impetus sese ostendit, insusitato quodam angustiae et compressionis violentæ in pectore sensu, ægro mortem instantem minitante; et fere semper simul respiratio difficilis et laboriosa evadit. Sensus hic stricturæ ut pluri-

mum

num in latere sinistro percipitur, muscūli pectoralis majoris tractum sequens; quanquam in aliis exemplis aliquando est sub sterno. Dolore, in brachio sinistro, ad distantiam duorum vel trium pollicum supra ipsum cubitum, concomitatur. Sensus hic ut plurimum primò in pectore incipit, et tunc transit ad supradictam brachii partem, ibique dolor sentitur.

At aliquando res ita sese non habent, sed paulatim a pectore ad summum brachii ascendit, et tunc gradatim ad ulnam descendit; * in aliis casibus dolor in brachio antecedit, et sensus stricture et oppressionis sequitur; sed in paucis hoc non accidit donec sensus stricture paululum quieverit. Interdum dolor, ad insertionem pronatoris teretis, ambo brachia afficit. Stricture sensus aliquando amplitudine variat; aliquando exiguos limites habet, sed aliis temporibus latius diffunditur, et per totum thoracem sese extendit. Adveniente paroxysmo, æger, proximè adstantes, vel quodcunque manibus

* Med. Observat. et Enquir. vol. 5. p. 236.

manibus obviam est arripit, ne in terram prosteratur. Sensus languoris sæpe etiam aliis symptomatis concomitatur.

* Paroxyfmi adventui aliquando præcessit calor in pectore sensus ; et nonnunquam mucî respirationem impediens et tussim cientis, cujus post expectorationem, aliquid levamen expertus est æger. Hujus morbi impetus, ægrum ambulantes subito invadunt, et maximè loca excelsiora ascendentes, et ob violentiam doloris extemplo gradum sistere cogunt, et tum omnia symptomata confestim levantur. Ambulatione lentâ paroxyfmi nonnunquam evitantur ; at si gradus accelerentur, extemplo ægro impetum faciunt. Et si ut plurimum paroxyfmi exercitatione inducuntur, tamen ægrum sedentem, aut in lecto manentem, aliquando vexant ; sed hoc plerumque in stadiis morbi provectoribus accidit. Cum morbus recens est, paroxyfmi brevè desinunt, et cum ob exercitationem occurrunt, statim cum æger gradum sistit, cessant ;

fant ; sed quando morbus per tempus aliquod persistit, multo diutius remanent, et si exercitatione inducti sint, non, ut olim, stando cessant. Intervalla inter paroxysmos incerta sunt ; aliquando semel tantum in hebdomada obveniunt, aliquando verò tardius, aliquando citius. In periculosis hujus morbi exemplis, paroxysmi quàm sæpissimè in eodem die recurrant. Attamen observatu dignum est, paroxysmos, morbo incipiente, non numerosos esse, sed perdurante, multò frequentiores et violentiores fieri. Durante paroxysmo, et etiam in intervallis, ictus articularum nonnunquam omninò regulares sese habent ; sed plerumque per paroxysmum, et statim post eum admodum parvuli tremulique fiunt, ita ut numerari non possint. Cum pulsus non irregulares, plerumque debiliores quam in sanitate sunt. Intervallo paroxysmorum, interdum cordis palpitatio occurrit, seu motus ejus per exiguum temporis spatium interrumpitur. Durante paroxysmo, sensus interni perfecti remanent, et etiam per totum morbi cursum. Ventriculi et intestinalium

norum functiones plerumque naturales remanent, quanquam interdum alvi adstrictio occurrit. Aliquando vexari flatibus videtur ægrotus, et his expulsis levamen accipere.

Plerumque hujus morbi impetus subiti et improvifi sunt, nullis symptomatis prægressis, quibus adventus ejus prævideri possit: paucis exemplis, revera, nonnulla symptomata antecesserunt, sed nulla, unde Anginæ Pectoris magis quam cujusvis alius morbidæ affectionis adventus prædicari potuerit.

* Uno exemplo vertigo aliquamdiu accessionem paroxysmorum præcefferat: † alio, dolor levis et in pectore stricturæ sensus per paucos annos perceptus erat quando ulla exercitatione utebatur æger: ‡ tertio, palpitation infra sternum, cum anxietate, dyspnœâ, plenitudinis sensû, vultu tumido et florido, pulsu inæquali et irregulari, duorum spatio annorum, omni secundâ vel tertia hebdomadâ

* Med. Observ. et Enquir. vol. 5. pag. 233.

† Ibid. ‡ Ibid. vol. 6. p. 10.

madâ, ante accessionem Anginæ Pectoris : quarto, semper ante paroxysmi aggressus, extremitates lividæ et frigidæ fuerunt, et in naso, auribus, et labiis, color fuit idem.

Intervallo paroxysmorum, æger plerumque sanitate integerrimâ gaudet ; uno verò exemplo, intermissione accessionum, sensatio peculiaris occurrebat. Æger stans, vel sedens, vel ambulans, sæpè expertus est omnes functiones per pauca temporis momenta impediri, quæ postea quasi impetu renovatæ sunt. * Angina Pectoris juniores non afficit ; perrarò ante annum quinquagesimum, in paucis verò exemplis citius evenit. Qui huic morbo maximè obnoxii sunt, corpus obesum, collum breve, caput magnum habent ; et viri, quam sceminæ illo magis affliguntur : nec affecti eò magis aliis morbis liberi sunt. In quibusdam exemplis Podagræ symptomata intervallo paroxysmorum accedebant, unde a quibusdam creditur Anginam Pectoris hujus morbi speciem esse : sed

B

de

* Med. Transact. vol. 3.

de hoc feriùs. Hic morbus rarò curationem admittit. Mortem plerumque præcurrit paroxysmus longus et violentus. Aliquando acceleratur eventus fatalis undecimo vel duodecimo mense; sed pro maximâ parte ad annum quintum vel sextum, sæpe septimum, et in aliquibus casibus, vigesimum procrastinatur.

CAUSÆ REMOTÆ.

Hæ nondum sunt in aprico; licet tamen dicere, illos, qui hoc morbo laborant, valdè irritabiles esse. Huic addamus, quod multùm pinguedine opprimuntur, vitam otiosam degunt; hæc omnia irritabilitatis accumulationi favent. Modò observatum a nobis fuit, eosdem Anginâ Pectoris et podagrâ nonnunquam laborâsse, et hinc à nonnullis creditum esse, illum hujus morbi speciem esse; sed huic doctrinæ, me judice, multa obijci possunt.

Primò, etiam si non negandum, in uno eodemque corporis habitu, et Anginam Pectoris et podagram

gram sæpè occurrere, attamen bene notum est, eos, qui tali corporis habitu præditi sunt, multos ad morbos, qui nil cum podagra affine habent, proclives esse. *2do*, Quanquam podagræ paroxyfmi aliquando levamen præbent iis qui Anginâ Pectoris laborant, non idcirco sequitur, eosdem esse morbos; nam ex aliis morbidis affectionibus, quæ cum ea nil commune habent, corpus immune relinquunt. *3tio*, Cum podagræ irregularis symptomata occurrunt, brevi, vel post longum temporis spatium, sequitur paroxyfmus regularis hujus morbi; sed morbus, de quo agitur, in quamplurimis exemplis in præfenti est per totum vitæ cursum, sine ullo manifesto podagræ impetu, aut præcedente aut sequente. *4to*, In podagra, ventriculus multis debilitatis signis afficitur; hoc verò in Angina Pectoris non accidit. *5to*, Pluribus in exemplis, Anginæ Pectoris ex cadaverum sectione compertum est, in os converti Cordis valvulas aut aortæ, unde morbi natura patet.

Causæ variæ sunt quæ singulos paroxyfmos excitant. Exercitatio non solum primos paroxyfmos

inducit, sed et omnes ferè quæ sequuntur, præcipuè dum æger loca alta scandit. . Aliqua levi nifu, tussiendi nempè, aut alvum exonerandi, aut etiam loquendi, sæpe inducuntur paroxysmi ; sed aliàs hi, et etiam motus multò violentiores, sine incommodo perficiuntur. Animi perturbationes, præcipuè ira, paroxysmos inducunt ; anxietas quoque quam sæpissimè hunc effectum producit. Ventriculi repletio ferè semper paroxysmum excitat. Hæ sunt causæ quæ plerumque accessiones hujus morbi inducunt ; sed in stadiis provectioribus, sæpe sine ullâ causâ manifestâ adveniunt. Historiam hujus morbi indagavimus ex auctoribus quibus maxima fides ; attamen mirari posfit quod ex auctore * qui de hoc morbo scripsit multa, quæ ab illo dicuntur symptoma hujus morbi, non filegimus. Me judice, plurima eorum, non ad hunc morbum, sed potius ad Hysteriam, vel Dyspepsiam pertinent ; et quanquam in quibusdam exemplis, cum hoc morbo associantur, attamen

* Dr Butter.

attamen pro symptomatis Anginæ Pectoris non æstimari debent.

RATIO SYMPTOMATUM.

Anginæ Pectoris causa proxima densâ caligine obvolvitur ; sed originem ducere hunc morbum, ab affectione quadam aut cordis aut vasorum ejus, per simile est. Hoc apparet ex sede doloris, statu pulsûs, durantibus paroxysmis, et ex eo, quod hi exercitatione aliisque causis quæ cor et arterias afficiunt, inducuntur. Ex sectionibus apparuit, plurimis in exemplis, vitium extitisse organicum cordis ipsius, valvularum ejus, aut aortæ. In quibusdam, valvulæ semilunares et aorta incipiens, in aliis valvulæ mitrales, et in paucis arteriæ coronariæ in os conversæ fuerunt.

In nonnullis pericardium multum pinguedine onustum ; in aliis multum densatum, et in aliquibus cor non fuit magnitudinis ad illud implendum idoneæ. In tali aberratione a statu naturali, morbidæ affectiones precavari non possunt ; et nonnè

hoc

hoc in modo effectus ejus mechanicè exponere liceat? Ut valeat aorta sanguinem e corde ejectum recipere, dilatari necesse est, quod fieri non facilè possit, si quævis pars in os converteretur: hinc sanguis in ventriculo restet, et ingressum sanguinis ex auricula sinistra prohibet, unde per tempus aliquod circuitus moratur. Circulationi, cor, ex conatibus suis repetitis et vehementioribus, tandem resistantiam superat, et sanguinem per aortam propellit. Ubi valvulæ in os convertuntur, similes effectus edunt. Accessus paroxysmorum, exercitante ægroto, et quiete manente, cessatio eorum, eodem modo potest exponi. Ægro ambulante, vel quovis modo se exercente, sanguis velocius quam antea ad cor fertur; sano statu, ventriculi contractio, hanc sanguinis auctam quantitatem facilè in aortam propellit, nunc verò egressui ejus impedimentum valvularum ossificatio suppeditat, non sine magno nisu superandum. Quando vero æger gradum sistit, sanguinis minuitur quantitas in cor definito tempore missa, et ventriculi vis resistantiam sanguinis fluxui exsuperat; subinde cito recedit

recedit paroxysmus. Sanguine in pulmonibus retardato, sensus anxietatis et oppressionis producitur. Arteriarum pulsus cum cordis motu, cessant. Brachii verò dolor explicatu multo difficilior est; compressioni nervorum tribui vix potest, nervorum enim compressio paralyfin semper inducit, et præterea si hæc causa fuerit, non pars tantum, sed totum brachium dolore affectum foret. Potest nobis objici, cur arteriæ vel valvulæ ossæ, effectus constantes non edunt? Quanquam non est in animo rationem reddere, cur hoc non accadat, tamen benè cognitum est alios morbos, qui paroxysmis infestant, etiam originem habere a causis fixis. Epilepsia, ossis et aliis tumoribus cerebrum comprimantibus, sæpe oritur. Asthmatis paroxysmi aliquando pro causa, tumores, qui semper præsentibus sunt, agnoscunt; attamen res valdè mirabilior accidit, (ut utar verbis Professoris GREGORY),
“ quodque interdum corpus vix afficit omninò,
“ idem interdum vehementissime afficiat, non sine
“ vitæ discrimine.”

Quamvis inducti fuimus symptomata supra tradita

dita læsioni organicæ tribuere, tamen confiteri necesse est, symptomata ab his dissimilia, ex eadem causa in aliquibus exemplis orta esse, ut ab cadaverum sectionibus, a Morgagni et aliis memoratis, colligi potest. In plerisque horum aderat palpitatio, oppressio in pectore sensus, et respirationis difficultas, quæ continuo vexabant. Quænam verò causa fuit diversitatis inter symptomata, non liquet; et non in animo est hypotheses vanas proferre.

Sed quanquam in exemplis Anginæ Pectoris ubi *offisicatio* fuit inventa, explicationem nunc traditam admittere possumus, quid dicendum de iis, ubi nil morbidum inventum fuit? Spasmus cordis a quibusdam pro causâ agnoscitur, et fortasse sic res se habent, præcipue in his exemplis ubi æger remediis antispasmodicis levatur, et curatio sic perficitur, quanquam mors sæpe supervenit, ubi ex sectione nulla morbida affectio inventa fuit. Inflammationi mediastini a * nonnullis tribuitur, quia

* Dr Haygarth Med. Trans.

quia hæc pars post mortem inflammatione infecta inventa fuit in uno homine, ubi credebatur hunc morbum adfuisse. Attamen, si ab viro eruditissimo, qui hoc in lucem protulit, dissentire liceret, non exemplum fuit hujus morbi, quia deerat brachii dolor; præterea symptomata non similia fuerunt his, quæ Anginæ Pectoris superveniunt.

Creditur, hunc morbum primò accuratè descripsisse Doctorem HEBERDEN; sed, ut nobis apparet, ill. MORGAGNI hanc morbidam affectionem olim descripsisse, quanquam non sub nomine eodem. Ex morbi historia liquet, quod symptomata, quibus præcipue dignoscitur, sunt, *stricturæ sensus* mortem minitans, et *brachii dolor*. In exemplis sequentibus ex hoc auctore excerptis, hæc symptomata clarè apparent; in primo quidem brachii doloris non fit mentio, sed alia symptomata morbum planè ostendunt.

I. “ Fœmina (ætatis 64.) de cordis palpitatione
“ interdum, sed de spiritus difficultate, quam non
“ nisi erecta cervice ducere poterat, semper que-
“ rebatur; multò autem magis de tanta *ad cor an-*

“ *gustia atque anxietate*, ut sæpius quamprimum
“ moritura videretur. Erant qui pericardio hy-
“ dropicam credebant. Huic pulsus nunquam in-
“ termittentes : venæ autem amplæ erant. Mor-
“ tua est, cum ad anatomen in publico absolven-
“ dam muliebra quæerentur paulo ante medium
“ Martium anno 1731. Thorace et ventre aper-
“ tis, aliqua utrobique inventa est aquæ copia,
“ nec tamen hydrops pericardii. Arteriæ magnæ
“ valvulæ erant induratae ; imo una ossea. Ipse
“ autem arteriæ truncus interiore facie passim o-
“ stendebat aliquid aut ossei aut ad osseam natu-
“ ram vergens, ut ne ea quidem pars, quæ ad
“ ventrem pertinebat, a me, post muliebrium o-
“ stensionem dissecta, aliter se haberet *.

II. “ Mater familias duos et quadraginta annos
“ nata, diu valetudinaria, diuque obnoxia vixerat
“ paroxysmo cuidam, ad hunc modum se habent-
“ ti. A concitatis corporis motibus ingruerat
“ molestus *quidam angor* intra superiorem thoracis
“ finistram

* Morgagni Epist. xxiii.

“ finistram partem, cum *spirandi difficultate*, et si-
“ *nistri brachii stupore* : quæ omnia, ubi motus
“ illi cessarent, facilè remittebant. Ea igitur mu-
“ lier, cum, circa medium Octobrem anni 1707,
“ Venetiis in continentem trajecta rhedâ vehetur,
“ lætoque esset animo, ecce tibi idem paroxysmus,
“ quo correpta, et mori se aiens, ibi repentè
“ mortua est*.”

RATIO MEDENDI.

Dolendum est, in morbo, ubi symptomata tam molesta et lethalia sunt, methodum medendi non meliùs intellectum esse ; nam quanquam paucis in exemplis curatio perficitur, tamen ut plurimum morbus insanabilis evadit. Ex sectionibus eorum, qui hoc morbo perierunt, maxime timendum est, quod in quamplurimis exemplis, ex naturâ suâ, ferè immedicabilis est hic morbus. Progressui sistere officationis nullum est remedium, et si in nos-

* Morgagni Epist. xxvi.

trâ potestate effret, inutile foret ; nam medicamenta quæ in suam pristinam naturam partes redigerent, effectum nocivum in cæteras corporis partes ederent. Indicationes medendi sunt duæ ; primò, nempe, paroxysmos allevare, vel adventus eorum prohibere ; secundò, talem systematis statum inducere, ut reditus eorum ex toto prohibeantur. *Opium*, ante paroxysmi adventus adhibitum, in omnibus exemplis levamen præbuisse videtur. Cum paroxysmi nocte adveniunt, guttæ quindecim vel viginti tincturæ opii hora decubitûs, sæpe noctem quietam parant. *Vinum antimoniale* solum, vel cum opio conjunctum, aliquando levamen præbet. *Vinum* nonnunquam adventus paroxysmorum prohibet, sed opium melius. *Oleum succini* aliquando per temporis aliquod bonos edit effectus. *Gummi Fætida* etiam, præcipue *Asafætida*, nonnunquam accessiones avertunt. Hæc sunt medicamenta quæ potissimè paroxysmos levant, aut adventus eorum prohibent. Cum ulla subveniunt signa adventûs paroxysmorum, aut cum nocte solent recurrere, pro re natâ, aut hora somni, hæc medicamenta administrari

ministrari debent. Quanquam hæc remedia fugax tantum levamen præbere videntur, fieri tamen potest, ut perfectam sanationem præstent; est enim res magni momenti in his morbis, qui cum paroxysmis recurrunt, accessionem paroxysmorum etiam per tempus breve inhibere, ut eo modo habitus, unde ex maxima parte pendet morbus, interrumpatur.

Quod indicationem secundam spectat, remedia sequentia exhiberi debent, quia aliquando auxilium præbuisse videntur. *Ferri præparata*, quibusdam in exemplis, cum fructu usurpata fuerunt. *Zincum vitriolatum* bonos quoque præstitit effectus. Hujus ope, in uno exemplo, morbus ex toto summovebatur. Dosis erat granum unum mane et vespere, et postea ad grana duo cum semisse aucta fuit. *Cortex cinchonæ* aliquando præstantissimos effectus edidit. In exemplo sequenti, a Doctore WILLAN Londini nobis tradito, cum tinctura guaiaci conjunctus, vesicatorio permanente simul adhibito, curationem perfecit.

“ Mr B. æt. 52, in walking is often seized on

“ a

“ a sudden with a violent pain and stricture of the
“ chest, accompanied with short, difficult respi-
“ ration and faintness, so that he would fall down
“ if he did not seize fast hold of something near
“ him ; when this affection abates, which it does
“ within ten minutes, a disagreeable pain ensues
“ in the middle of the left arm, and continues
“ for some time afterward. He has been thus
“ affected for nearly two months, and has the fit
“ every day two or three times, in walking across
“ the fields from Islington to his house in Clerk-
“ enwell,” (about a mile and a half). “ He is a
“ watchmaker, and of course sedentary ; has ge-
“ nerally enjoyed a good state of health. At pre-
“ sent he rests well, and has a moderate appetite,
“ but feels weaker than usual. Pulse rather slow,
“ and not regular as to the force of the pulsa-
“ tions. He took camphor, volatile alkali, and
“ small doses of tincture of opium, till the 13th
“ of August, without experiencing much benefit ;
“ began then to take zincum vitriolatum, two
“ grains thrice a-day, and the volatile alkali joined
“ with

“ with paregoric elixir occasionally, and continued
“ it till the 16th of September ; at that time he
“ found the fits attended with less dyspnoea, faint-
“ ness, and sense of stricture, or pain of chest ;
“ but the pain in his left arm was much more
“ severe than formerly, at the termination of the
“ fit, which was always brought on by walking
“ quick. A perpetual blister was made at the
“ scrobiculum cordis, and he began to take a de-
“ coction of bark, with a drachm of volat. tinct.
“ guaiac. thrice a-day. By these means, and by
“ changing his plan of life, sitting less, and using
“ more regular exercise, the disorder left him,
“ and has not since returned.”

Fonticuli aliquando bonos effectus præbent. In uno exemplo, ope eorum æger brevè convaluit, cum magni, et in utroque femore infiti fuerunt *. Regio calida nonnunquam multum profuit. In uno exemplo, postquam omnia medicamenta in casum tentata fuerant a Doctore ADAIR CRAWFORD,

* Med. Observat. et Enquir. vol. 6.

FORD, ille peregrinationem ad Neapolim hortatus est, ubi, sine ullo alio remedio, ægrotus brevè morbo liberatus fuit. *Arsenicum* etiam videtur præstantissimos edere effectûs. In * uno exemplo, quod summam fidem meretur, hujus administratione sanatio perfecta est. Dosis fuit, † solutionis Doctoris FOWLER guttæ sex, et postea ad guttas tredecim aucta fuit.

Per totum hujus morbi cursum æger victu tenui uti debet, sed non multum cibi, uno tempore, in ventriculum sumi licet, hinc enim paroxysmum inducendi periculum. Caveat etiam a nimio motu, Venere, ira, liquoribus spirituosus, et ab omni quod sanguinis motum adaugeret ac perturbaret.

* Med. Comment. for 1791.

† Pro solutionis formula, vide Fowler's Reports on Arsenic.

F I N I S.

Med Hist
W4
E23
1795
C. 4

